Broj : S1 3 U 048467 24 U
Sarajevo, 09.04.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Maide Bikić, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitellja: „ITC" DOO Zenica, ulica Zmaja od Bosne bb, koga zastupa zakonski zastupnik Prof. Dr.sc. Suvad Isaković, Generalni direktor, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-1015-13/24 od 23.05.2024. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 09.04.2026. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tužene broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 58-04-4-10980 od 22.03.2024.godine, ugovornog organa Klinički centar Univerziteta u Sarajevu u postupku javne nabavke izvođenja građevinskih, građevinsko-zanatskih i instalaterskih radova za izgradnju stacioniranih klinika na etažama 11 i 12 i tehničke etaže 07 objekta CMB na lokaciji Koševo.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog rješenja pokrenuo upravni spor, zbog povrede pravila postupka, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi navodi da je ugovorni organ Klinički centar univerziteta u Sarajevu objavio tendersku dokumentaciju broj 58-11-3-6784-1/23 za otvoreni postupak javne nabavke predmetnih radova, da je obavještenje o nabavci broj 893-1-3-37-3-141/23 objavljeno na Portalu javnih nabavki BiH dana 20.02.2023. godine (dokaz 1 i dokaz 2), da je javno otvaranje ponuda izvršeno 06.04.2023. godine te su ponude dostavila tri ponuđača: ITC Zenica d.o.o. (tužitelj), Konzorcij Arel d.o.o. Zenica – Fuel Boss d.o.o. Zenica, te Konzorcij Unigradnja d.d. Sarajevo – Eko Teh d.o.o. Sarajevo – Inter Clima d.o.o. Sarajevo (izabrani ponuđač), da je ponuda konzorcija Arel–Fuel Boss odbačena kao neprihvatljiva, nakon čega je dana 11.09.2023. godine provedena e-aukcija i sačinjena rang lista prihvatljivih ponuda prema kojoj je prvorangirani izabrani konzorcij sa ukupnom cijenom bez PDV-a 23.290.000,00 KM, a drugorangirani

tužitelj ITC Zenica d.o.o. sa ukupnom cijenom bez PDV-a 23.581.081,35 KM (dokaz 3: zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda / e-aukcija broj 10-33-4-35614 od 04.10.2023. godine); Dalje, ugovorni organ je dana 04.10.2023. godine donio Odluku broj 10-33-4-35-754 kojom dodjeljuje ugovor izabranom konzorciju, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu broj 6563-23/p od 13.10.2023. godine i dopunu žalbe broj 6928-23/p od 01.11.2023. godine, koju je ugovorni organ proslijedio tuženom (dokaz 4, dokaz 5 i dokaz 6), a tuženi je rješenjem broj JN2-01-07-1-2910-11/26 od 06.12.2023. godine usvojio žalbu tužitelja, poništio navedenu odluku ugovornog organa i predmet vratio na ponovni postupak (dokaz 7); U ponovnom postupku ugovorni organ je donio Odluku broj 58-04-4-10980 od 22.03.2024. godine kojom se ugovor ponovo dodjeljuje ponuđaču „Unigradnja" d.d. Sarajevo (dokaz 8), pa je tužitelj izjavio žalbu broj 2347-24/p od 29.03.2024. godine (dokaz 9), međutim tuženi je dana 23.05.2024. godine donio osporeno rješenje broj kojim se žalba tužitelja odbija kao neosnovana (dokaz 10); U tužbi detaljno osporava zaključke tuženog, navodeći da nije osnovana njegova tvrdnja da se radno iskustvo dokazuje isključivo Izjavom ponuđača /dobavljača o kvalifikaciji i iskustvu rukovodnog osoblja (Aneks 6, Obrazac B2), iako je tenderskom dokumentacijom (tačka 3.1 n) propisano da se kao dokaz dostavlja upravo „Izjava ponuđača o kvalifikaciji i iskustvu rukovodnog osoblja (Obrazac B2)", zbog čega tužitelj ističe da je stav tuženog suprotan tenderskim zahtjevima.Tuženi dalje navodi da je izabrani ponuđač na strani 535 ponude dostavio potvrdu Interclima d.o.o. Sarajevo o zaposlenju Dejana Galića, dipl. ing. mašinstva, od 01.01.2009. godine, uz navod da je obavljao poslove organizacije i rukovođenja „mašinskim radovima" te posjeduje iskustvo preko 14 godina, što tuženi cijeni kao nesporan dokaz radnog iskustva na poslovima izvođenja radova prema tački 4.3.1 tenderske dokumentacije, ali tužitelj ukazuje da iz takvog stava nije moguće utvrditi da je tuženi uopće ispitao usklađenost dostavljenih dokaza sa tačno traženim uslovima iz tenderske dokumentacije, te da tuženi namjerno zanemaruje zahtjev tačke 4.3.1 d) tenderske dokumentacije prema kojem je potrebno imenovati voditelje građenja za svaku fazu, a za mašinske instalacije voditelj faze mora imati najmanje pet godina iskustva na poslovima izvođenja radova, pri čemu tenderski zahtjev nije „radno iskustvo na organizaciji i rukovođenju mašinskim radovima", nego iskustvo voditelja građenja na poslovima izvođenja MAŠINSKIH INSTALACIJA, što je bitna razlika. Ističe i dodatno navodi da „mašinski radovi" i „mašinske instalacije" nisu isto, da se u ponudi (strana 539) Dejan Galić imenuje kao „Rukovodilac gradilišta (Mašinske instalacije)", a ne kao rukovodilac gradilišta (mašinski radovi), te da iz aktuelnog izvoda Interclime d.o.o. (strana 622 ponude) proizlazi registracija djelatnosti (npr. šifra 28.520 – osnovni mašinski radovi, u vezi sa metalnim konstrukcijama), što po tužitelju dodatno potvrđuje razliku između pojmova i pogrešnost zaključivanja tuženog; tužitelj podsjeća i na pojašnjenje ugovornog organa dato u odgovoru na pitanje broj 3 (od 22.03.2023. u 14:19), kojim je pojašnjeno da se za šefa gradilišta i voditelje građenja svih faza kao dokaz dostavljaju ovjerena kopija diplome, ovjerena kopija uvjerenja o položenom stručnom ispitu i potvrde o radnom stažu, dok se CV sa popisom objekata dostavlja samo za šefa gradilišta, iz čega tužitelj izvodi zaključak da, radi jednakog tretmana ponuđača, tuženi nije smio ulaziti u ocjenu dokaza koji nisu traženi tenderskom dokumentacijom (poput CV-a Dejana Galića dostavljenog na str. 536–538 ponude), te da iz potvrde o radnom stažu (str. 535) i Izjave B2 (str. 531) nije moguće utvrditi ispunjenje zahtjeva od najmanje pet godina iskustva na poslovima voditelja građenja za fazu mašinske instalacije, pa ostaje nejasno na osnovu kojih dokaza je tuženi uopće ocijenio suprotno, čime je pobijano rješenje, prema tužitelju, nezakonito i doneseno uz grubo povređivanje načela materijalne

istine iz člana 9. Zakona o upravnom postupku BiH; u daljem dijelu tužbe tužitelj ističe da se tuženi u pobijanom rješenju upustio u ispitivanje i ocjenu žalbenog navoda zanemarujući vlastite stavove i rješenje broj JN2-01-07-1-2910-11/23, gdje je tuženi već ocijenio argumentaciju ugovornog organa kao pojednostavljenu i površnu, ukazao na kontradiktornosti u CV-u i terminologiji (npr. različiti nazivi pozicija i opisi poslova, te da se ne može prihvatiti posredno zaključivanje da se radi o istim terminima kada su relevantni zakonska regulativa i uslovi tenderske dokumentacije), pa tužitelj navodi da u ponovnom postupku ugovorni organ donosi istu odluku o izboru uz istu argumentaciju koju je tuženi ranije kritikovao, a tuženi sada, suprotno vlastitom ranijem stavu, takvu argumentaciju prihvata; tužitelj posebno naglašava da u ponudi izabranog konzorcija nigdje nije jasno navedeno da je Fuad Hadžiabdić imenovan kao voditelj faze za građevinske i građevinsko-zanatske radove, već tuženi u pobijanom rješenju posredno zaključuje iz formulacije da se lice imenuje „na projektu izvođenja građevinskih, građevinsko-zanatskih i instalaterskih radova", navodeći da to „upućuje" da je lice imenovano i za tu fazu, iako je upravo takvo posredno zaključivanje tuženi ranije odbacio; tužitelj ističe da se tuženi morao držati uputa koje je sam dao i činjeničnog stanja koje je sam ranije utvrdio kao kontradiktorno, te da u ovom predmetu sporne činjenice nisu raspravljene (pitanje pozicije Fadile Sadiković i pitanje pozicije Fuada Hadžiabdića), a da je tuženi bio dužan provjeriti je li ugovorni organ postupio po nalogu drugostepenog organa, izvršiti komparaciju zahtijevanih dokaza iz tenderske dokumentacije sa dostavljenim dokazima u ponudi i nakon rasprave pravilno utvrditi činjenice, umjesto da pristrasno prihvati obrazloženje ugovornog organa i izvlači zaključke bez pravnog osnova; tužitelj ponavlja da je predmet nabavke izvođenje radova na izgradnji stacionara i da je tačkom 4.3.1 d) tenderske dokumentacije zahtijevano imenovanje voditelja građenja za svaku fazu, te da je izabrani ponuđač propustio imenovati voditelja građenja za fazu građevinskih i građevinsko-zanatskih radova jer je imenovao dva voditelja (Fadila Sadiković i Fuad Hadžiabdić) za kompletan projekat, a ne za svaku fazu kako je traženo, zbog čega je način na koji je tuženi zasnovao odluku protivan zakonu i podzakonskim aktima i istovremeno kontradiktoran njegovim ranijim nalozima; tužitelj konačno navodi da mu je pobijanim rješenjem nanesena direktna materijalna šteta jer mu je onemogućeno zaključenje ugovora kao (po njegovom stavu) jedinom kvalifikovanom ponuđaču, čime mu je osporeno pravo na rad i prouzrokovana izmakla dobit, pa predlaže da Sud, nakon razmatranja tužbe, u skladu s članom 12. stav (1) Zakona o upravnim sporovima BiH donese presudu kojom se usvaja tužba tužitelja i poništava rješenje tuženog i predmet vraća na ponovni postupak uz naknadu troškova postupka.

Tuženi i zainteresovane strane su u odgovoru na tužbu predložili da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga osporenog akta sa prijedlogom da se nadoknade troškovi dostavljenog izjašnjenja na tužbu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10 u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je sporenim rješenjem odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 58-04-4-10980 od 22.03.2024.godine, ugovornog organa Klinički centar Univerziteta u

Sarajevu u postupku javne nabavke izvođenja građevinskih, građevinsko-zanatskih i instalaterskih radova za izgradnju stacioniranih klinika na etažama 11 i 12 i tehničke etaže 07 objekta CMB na lokaciji Koševo. Prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženi je ocijenio da nisu osnovani žalbeni prigovori tužitelja da izabrani ponuđač Unigradnja nije dostavio prihvatljivu ponudu odnosno dokazao radno iskustvo za predloženog kandidata voditelja faze-mašinske instalacije. Naime izabrani ponuđač odnosno grupa ponuđača Unigragnja d.d. Sarajevo, Eko teh d.o.o. Sarajevo i Interclima d.o.o. Sarajevo je u ponudi na strani 517 ponude dostavio izjavu ponuđača o kvalifikaciji i iskustvu rukovodnog osoblja te je dostavio diplome o završenoj studiji, Mašinskog fakulteta uvjerenje o položenom stručnom ispitu i potvrdu o stalnom zaposljenju iz koje se vidi da je obavljao poslove organizacije i rukovođenja mašinskim radovima te da posjeduje radno iskustvo preko 14 gdina na navedenim radovima. (strana 536-539 ponude). Stoga je tuženi cijenio navedene dokaze iz prema njihovoj sveukupnosti Stoga činenica da je u izjavi ponuđača o kvalifikaciji i radnom iskustvu upisan projektant mašinstva nije od utjecaja na ocjenu ispunjenosti uslova u vezi sa radnim iskustvom na poslovima izvođenja radova. Osim toga, tačkom 4.3.1. TD nije traženo isključivo radno iskustvo na poslovima voditelja radova nego na poslovima izvođenja radova. Osim toga, Dejan Galić je imenovan Odlukom kao rukovodilac gradilišta pa nije osnovan ni prigovor da se ne vidi da je isti imenovan za voditelja faze radova mašinske instalacije. Također prigovor da član grupe ponuđača Eko teh nije ispunio uslov iz tačke 4.3.1. TD nije osnovan jer su kao i za ponuđača Unigradnja, u ponudi dostavljeni diploma, i dokazi koji se odnose na Fuada Hadžiabdića kao voditelja gradnje a izabrana grupa je na strani 531 ponude dostavila izjavu o kavlifikaciji.Dakle, izabrani ponuđač je imenovao voditelje gradnje za svaku fazu postupka gdje je svaki vodtelj imao 5 godina radnog iskustva u skladu sa tačkom 4.3.1. TD a sve na osnovu dostavljenih biografija u ponudi. U konačnici, tužitelj suprotno odredbi člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH nije dokazao razloge za svoju i kako su svi žalbeni prigovori tužitelja odbijeni kao neosnovani, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu.

Po ocjeni ovog sudskog vijeća, osporeno rješenje je donseno pravilnom primjenom materijlnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu s odredbama člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. (član 53. stav 1. Zakona). Kako je to propisano u odredbi člana 48. navedenog zakona, ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost. U konačnici, ugovorni organ kao i ponuđači, dužni su da se pridržavaju uslova postavljenih u tenderskom dokumentu.

Pravilnim tumačenjem navedenih zakonskih odredbi, ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor iz tužbe da izabrana grupa ponuđača nije ispunila uslov iz tačke 4.3.1. Tenderskog dokumenta. Dakle u TD na strani 11/12 u vezi sa članom 48-50. Zakona o javnim nabakama BiH (Tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača) ugovorni organ je propisao uslove koje moraju ispuniti ponuđači te imati na raspolaganju voditelje građenja za svaku fazu postupka i to diplomirani ing. Svi voditelji sa najmanje 5 godina radnog iskustva na poslovima izvođenja radova i svi sa položenim stručnim ispitom. U skladu sa navedenim iz dostavljene dokumentacije proizilazi da je tuženi pravilno utvrdio odlučne činjenice obzirom da su u odnosu na Fuada Hadžiabdić dostavljeni dokazi Aneks 6 (Obrazac B-2), potvrde o iskustvu, dokazi o položenim stručnim ispitima, odluke o imenovanju voditelja radova i dostavljene su biografije iz kojih se jasno može vidjeti period radnog iskustva voditelja radova koji je iznad pet godina.

Dalje, u dostavljenim biografijama su, kako je i traženo Tenderskom dokumentacijom navedene godine izvođenja radova gdje se jasno može vidjeti da Dejan Galić i Fuad Hadžiabhdić imaju ostvareno radno iskustvo na navedenim projektima koji koje se odnosi na oblast vođenja radova. Stoga prigovor tužitelja da Dejan Galić stekao VSS znanje 2009. godine, a da je stručni ispit položio 2016. godine i da bez položenog stručnog ispita nije mogao biti voditelj radova nije osnovan, obzirom da su u ponudi na strani 354 dostavljena dva uvjerenja o položenim stručnim ispitima te je nesporno i da je dostavljeno uvjerenje o položenom stručnom ispitu iz 2011.godine. Također, iz rješenja o imenovanju za traženog voditelja faze za građevisnke i građevinsko-zanatske radove u TD, je jasno da Fuad Hadžiabdić ispunjava tražene uslove iz ukupne dostavljene dokumentacije u odnosu na njega.

U konačnici iz stanja spisa proizilazi da je izabrana u ponuda u dijelu u kojem se osporava predmetnom tužbom, dostavljena u skladu sa uslovima iz Tenderskog dokumenta te rješenje tuženog sadrži odlučne činjenice na osnovu kojih je donesena odluka kao u dispozitivu i ocijenjeni su svi navodi iz žalbe kako je to propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. To znači da tužitelj u skladu sa članom 102. Zakona o javnim nabavkama BiH nije dokazao da je u postupku učinjena povreda zakona.

Kako je tužba odbijena kao neosnovana, a pobijano rješenje sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), tužitelju ne pripada pravo na naknadu potraživanih troškova upravnog spora. Zainteresirano lice, Unigradnja je dostavio izjašnjenje na tužbu i potražuje troškove. Međutim, dostavljanje izjašnjenja sudu nije obavezno.

U skladu sa odredbom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Maida Bikić